

Salon Samoojien pyöräretki Vaasa-Salo 10.-18.6.2023

Tämän matkakertomuksen tekstin ovat kirjoittaneet pyöräretkelle osallistuneet.
Kuvat ottivat Annikki Heikkinen ja Klaus Höglund.

Matkakertomus Nuorgam-Vaasa 1.6.-10.6. 1254 km

Lähdin Sauvosta **1.6.23** Turkuun josta jatkoin junalla Rovaniemelle. Matka jatkui bussilla ensin Inariin ja pikku-bussilla Kaamasen kautta Nuorgamiin. Menomatalla sää hyvinkin vaihteleva, Rovaniemellä aurinkoista, Saariselällä räntäsadetta ja Ivalosta Nuorgamiin aurinkoista lämmintä noin +5 astetta. Yövyin Nuorgamin lomakeskuksessa. Illalla käynti Suomen pohjoisimmassa pisteessä.

2.6. kello 9.30 matka halki suomen alkaa. Ensimmäinen pysähdys Utsjoella, jossa vihdoinkin saan aamukahvia 43 km taipaleen jälkeen. Pienen pysähdyksen jälkeen matkaan kohti Kaamasta, jossa seuraava mahdollisuus levähtää ladata akkua ja aterioita. Matkalla Kaamaseen todella mahtavat maisemat. Tunturien pohjoisrinteillä vielä vähäisiä lumialueita talven jäljiltä, lämpötila noin + 2 astetta, pohjoistuuli antaa mukavasti apuja polkemiseen. Kaamasessa akku lataukseen, ja ruokailu paikallisessa ravintolassa. Siellä tapaan miehen, jonka olin tavannut jo tulomatalla bussissa. Hän kertoi lomailevansa Kaamasessa. Hän on myös innokas pyöräilijä ja kertoo 83 vuoden iästään huolimatta polkeneensa edellisenä vuonna 17 000 km. Taukoja pidin ensimmäisen päivän aikana noin 40 km välein. Matka jatkui Kaamasesta kohti Inaria, jossa oli tarkoitus yöpyä. Koska keli oli hyvä ja takatuuli auttoi matkantekoa, en jäänytkaan Inariin vaan jatkoin vielä Ivaloon noin 36 km. Päivän koko matka 215 km. Yöpyminen Hotelli Ivalosssa, pyörälle löytyi turvallinen paikka kokoushuoneesta. Akut ja ukko lataukseen, hyvin nukkunut yön jälkeen ja vahvan aamiaisen jälkeen matkaan.

3.6. Nyt kohti Sodankylää. Tänään useampia pysähdyksiä, pientä vastatuulta sekä eilistä jyrkempiä nousuja. Saariselällä pieni tankkaustauko, juomaa ja kevyttä syömistä. Noin kymmenen kilometriä poljettuani minut pysäyttää tanskalainen pyöräilijä, joka kertoo olevansa matkalla Nuorkappiin myös sähköavusteisella pyörällä. Ihmettelee ajamiani päivämatkoja sekä akkujen kapasiteettia. Hän kertoi keränneensä edellisenä päivänä tienvarrelta tyhjiä pulloja 27€:n edestä.

Matka jatkui nyt noin 17 km tuntivauhtia kohti Vuotsoa. Pysähdyin lettukioskille, jossa päätin juoda kahvit. Tilasin myös letun. Hetken kuluttua lettuja paistava mies sanoi minulle, että teidät tunnetaan täällä. Hän oli entisiä sauvolaisia ja tunnisti minut. Kertoi olevansa kesät Vuotsossa ja talvet Levillä matkailun palveluksessa. Pysähdyksiä tänään melko paljon. Sodankylässä kello 19.20. Palautusjuoma, sauna ja nukkumaan. Yöllä herätys jotta saan molemmat akut ladattua täyteen.

4.6. Kohti Kemijärveä sää pilvinen lämpöä +7 astetta, myötätuuli aurinkoista. Matkalla Kemijärvelle, Pelkosenniemen tien oheen pystytty puinen köydellä sidottu risti, jonka juurella lapsen leluja. Risti jäi minulle mysteeriksi. Yritän vielä selvittää, miksi se oli siellä keskellä ei mitään. Kemijärvi 110 km tarkoitus yöpyä täällä. Hotellit pyhäpäivänä kiinni. Onneksi paikallinen pizzapaikka auki. Akku lataukseen, pizza ja käynti kaupassa. Päätän jatkaa matkaa Posiolle, jossa ystäväni lupaa majoittaa minut seuraavaksi yöksi. Matkalla ohitan napapiirin merkin sekä lapinsodan muistomerkin. Pirttikoskella sade saavuttaa ja päätän jäädä kaupan katoksen alle odottelemaan sateen päättymistä. Lyhyen ajan kuluttua jatkan matkaani Autin kautta Posion Pernuun. Epäonnekseni saavutan sateen uudelleen ja kastun jonkin verran. Perillä Pernussa päivän kilometrit noin 200 km. Yöpyminen ystävä perheessä.

5.6. Posio suuntana Ranua. Nyt kovaa vastatuulta 15 m sekunnissa heti noin 40 km Auttiin. Autista Ranualla kuvittelin matkanteon helpottuvan, mutta tuuli vaikeutti yhä matkantekoa. Virtaa kului sekä miehestä että akuisista huomattavasti. Matkalla jouduin hätätilanteessa käyttämään erään loma-asunnon ulkokuusia. Toivottavasti ei ollut iso rikos. Ei merkittäviä tapahtumia matkalla. Ukko alkoi hyytyä matkalla vaikka kilometrejä ei kerääntynyt kuin 100 päivän aikana. Ranualla majoituin matkustajakotiin, josta löytyi tilaa vaikka en ollut ennakkoon tehnyt tiedusteluja. Sauna ja nukkumaan.

6.6. Ranua Pudasjärvi pysähdys Pudasjärvellä, josta matka jatkui kohti Oulua. Yksitoikkoinen tapahtumaköyhä matkapäivä. Oulussa majoittuminen 1800 luvulla rakennettuun Cast Houseen. Todella miellyttävä majoituspaikka. Majoituspaikassa jouduin suihkun jälkeen ikävään tilanteeseen, kun en päässyt suihkun jälkeen huoneeseeni. Olin nimittäin saanut huoneeseen väärän ovikoodin. Onneksi samassa majoitusliikkeessä asuva suomalais-itävaltalainen nainen sai yhteyden majoittajaan ja sain uuden koodin, jolla pääsin huoneeseen. Rouva olisi lainannut jopa vaatteita minulle, mutta totesi etteivät taitaisi sopia. Minulla ei ollut päälläni kuin pyyhe ja kalsarit. Illalla kävin aterioimassa läheisessä ravintolassa Oululaisen tuttavani kanssa.

7.6. Oulu Kalajoki. Tarkoitus oli mennä Oulaisiin, mutta siellä ei ollut majoitusmahdollisuutta, joten päätin suunnata Kalajoelle. Tiet vaihtelevia, valintaani osui hiekkatietäkin runsaat 40 km. Se oli kuitenkin hyväkuntoista tietä pääosin. Matkalla tapasin paikallisia miehiä, jotka jäivät keskustelemaan kanssani. Pyörällä liikkeellä ollut mies kertoi pyöräilevänsä vuosittain yli 17000 km. Hän kertoi työskennelleensä aiemmin maatalouslomittajana ja kulkeneensa kaikki työmatkansa pyörällä. Häneltä sain myös hyvät ohjeet matkalle Kalajoelle. Tapion tupa Kalajoki, henkilökunta oli joustava vaikka saavuin majapaikkaan sulkemisajan jälkeen. Majapaikka idyllinen vanha hirsitalo, jossa kuitenkin kaikki mukavuudet ja jälleen pyörälle turvallinen sijoitus majapaikan eteiseen.

8.6. Täytän tänään 70 vuotta! Ilma +11astetta aurinkoa, länsituuli. Tänään isoin osa matkaa sujuu pyöräteitä pitkin. Lohtajalla tein reitin tarkistuksen paikallisen kahvilan pihassa. Huomasin kahvilan terassilla ulkomaalaisen pyöräilijän ja kyselin häneltä kuulumisia. Hän ei suostunut keskustelemaan kanssani. Pihalla oli myös kasi paikallista miestä, jotka kysyivät olenko toisen pyöräilijän kanssa samaa porukkaa. Kerroin olevani yksin matkassa enkä tunne toista pyöräilijää, johon he totesivat, että hyvä heidän ei tarvitse sitten piestä minua. Miehet olivat kutsuneet paikalle poliisit, koska toisen pyöräilijän peräkärystä oli löytynyt anastetun sähköpyörän kiekot. Miehet opastivat minut paikalliseen Seo kahvilaan, jonka vierestä löydän rauhallisemman reitin Pietarsaareen.

Kahvilaa hoiti arviolta noin 80v rouva, jonka kanssa syntyi antoisa keskustelu asiakkaiden tavasta siivota astiat pois pöydistä. Hän ohjeisti minua erittäin tiukasti, että **TÄÄLLÄ EIVÄT ASIAKAAT SIIVOA PÖYTIÄ**. Löysin itselleni hengenheimolaisen. Seitsemän sillan kautta Pietarsaareen todella hienoissa maisemissa. Pyörän ketjut ja rattaat alkoivat oireilla siihen malliin, että päätin viedä pyöräni huoltoon Pietarsaareessa. Aivan hotellini edustalta löytyi Matssonin pyöräliike, josta sain todella huippuluokan palvelun. Huoltomies tuli seuraavana aamuna tunti ennen työajanalkua töihin korjatakseeni pyöräni. Päätin soittaa tutulleni Vaasaan, josko tavattaisiin seuraavana päivänä. Puhelimessa hän kertoi asuvansa nykyään Pietarsaareessa miehensä kanssa. Sain kutsun vierailla heidän luonaan. Minulle järjestettiin heidän luonaan ikimuistoinen syntymäpäivä ilta. Yksi olut Bubissa ja nukkumaan, 70-vuotiasta väsyttää.

9.6. Sain pyörän huollosta 9.45 matkaan uusilla ketjuilla ja rattailla. Matka kohti Vaasaa vastaanottamaan Samoojien pyöräilijöitä alkaa. Reitin valinta tuotti pientä ongelmaa, onneksi hyvä tie ja myötätuuli siivitti matkaa. Voi PERHANA! Jari soitti, hän oli seurannasta huomannut, että nyt ei taida ukko olla oikealla retillä. Minun piti ajaa rannikkoa pitkin Vaasaan, olin valinnut reitin joka vei minut sisämaahan päin. Lopputulos oli 40 kilometrin kunniakierron komeassa pohjanmaalaismaisemassa. Jonkin verran V-tutti. Komiat talot ja maisemat kuitenkin palkitsivat polkijan. Perillä Vaasassa 18.25. Hotellin tarjoamalle illalliselle, pyörä yöksi hotellin aulaan.

10.6. Päivä alkaa käynnillä Vaasan torilla, josta jatkan matkaa sovittuun tapaamispaikkaan Salon Samoojien pyöräilyryhmän kanssa. Nyt saavat toiset kertoa loppumatkan tapahtumista. Tähän mennessä olin polkenut yksin 1254 km. Koko matkani kilometrimäärä oli 1891 km. Kaikki sujui mielestäni hienosti ja oli kokemuksena tosi mahtava. Vaikka siirryinkin uudelle vuosikymmenelle.

Klaus Höglund

EU:n pohjoisin piste

Pelkosenniemen taistelun muistomerkki

Risti tienvarrella

La 10.6. Salo - Vaasa - Åminne n.40km

"Taas ne Salon Samoojien pyöräilijät ovat pumpanneet renkaat täyteen ilmaa ja suuntaavat uudelle matkalle Länsi-Suomeen. Iloista porukkaa tuntuu olevan, onhan edellisestä retkestä kulunut jo vuosi!"

Aurinkoinen aamu ja lämminkin, Farmoksen tontille kokoontui iloisia pyöräilijöitä. Ihmeteltiin hurjan isoa kuljetusvaunua, mutta olikin tarpeen. Pyörät tukevasti kiinni ja matkaan. Piikkiöstä mukaan lisää matkalaisia. Kahvipaussi pidettiin "Kahvimylly"-nimisessä paikassa. Vielä oli matkaa jäljellä 145km. Vaasan Kaarlenkentän p-paikalla tapasimme loput pyöräily-ystävämme iloisten halausten kera. Olihan Klaus jo polkenut Nuorgamista asti Vaasaan! Vaasan Kalasatamassa tankkasimme maistuvalla kalakeitolla ja matka jatkui. Pysähdyimme STUNDARS-museoalueella, mutta kahvila ei ollut auki. Museoalue käsittää 70 rakennusta 1900-luvun alusta. Maalahdessa käynti kaupassa ja Åminnen mökkimajoituksessa olimme 18 aikoihin, pääsimme vielä ruokailemaan. Ilta-aurinko helli kauneudellaan meren pinnalla!

Annikki

Pohjanmaan lakeus

Åminnen lomakylä

Åminnen ilta-aurinko

Vanha aitta Stundars-museon alueella

Su 11.6. Åminne -Närpiö 79km

Toisen päivän aamulla herätys Åminnen leirintäalueen mökistä. Aamutoimien jälkeen matka jatkuu kohti Närpiötä, arviotua matkaa 80 km. Matka alkoi kovan vastatuulen siivittämänä. Oli jo etukäteen varoitettu, ettei matkalla ole juurikaan nähtävää. Se kyllä piti paikkansa. Aika yksitoikkoinen tie ja paljon avohakkuita molemmin puolin. Päivän kohokohtiin oli tutustuminen vanhaan HARRSTRÖMMIN 1898 rakennettuun kivisilltaan sekä ruokailu Seaside-ravintolassa meren rannalla. Illansuussa saavuimme Närpiöön ja siellä majoitumme Ammattikoulun oppilas-asuntolaan.

Sinikka

Matkalla Närpiöön

Harrströmin kivisillat rakennettu 1898

Åminnen majapaikka

Ma 12.6 Närpiö - Karijoki 68km

Jokainen teki aamupalansa itse jälleen kerran. Aamujumppaa pihalla ennen matkaan lähtöä. Ensimmäinen pysähdys Närpiön kirkolla. Tutustuimme kirkon kirkkotalleihin, joita on 150kpl, jotka ovat 1700-luvulta, rakennettu lähinnä hevosien suojaksi. Kirkon ovi oli auki joten sisään. Siellä lauloimme perinteiseen tapaan Suvivirren. Kirkko oli erikoinen: normaalin alttarin paikalla oli kuoron paikka ja urut, alttari oli oikealla hiukan sivulla. Lattian alla oli ilmeisesti jokin hauta laatasta päätellen. Matka jatkui Kaskisten kautta maisemista nauttien olihan aurinkoinen päivä. Seuraava pysähdys Kaskisten kalasatamassa, vanhoja kalamajarakennuksia. Nykyinen tuulimylly siirretty 1954 Ylimarkusta. Pyöräilimme rannan suuntaisesti ihaillen vanhoja ja uusia rakennuksia. Seuraava pysähdys ja ruokailu sekä kävimme tutustumassa Kissanpiiskaajankadulla ihailemassa vanhoja punaisia puutaloja. Täälläkin oli iso, mahtavan kokoinen uudempi kirkko, ei ollut auki, mutta vanhaan idylliseen puukirkkoon pääsimme tutustumaan. Ilmeisesti oli maan pienimmät urut! Matkan jatkuessa olimmekin jo Karijoella majapaikassamme pienen lammen rannalla mökkimajoituksessa. Sauna ja uintimahdollisuus! Lettujakin saatiin illalliseksi. Kaunis paikka.

Kalle

Yläkuvat:

Kirkkotalleja Närpiössä ja
Närpiön kirkko

Alakuvissa:

Kissanpiiskaajan katu Kaskisissa ja
Kaskisten uusi kirkko

Ti 13.6 Karijoki - Merikarvia 82km

Mökkikylä Vanha mylly, herätys n.6.00. Aamupalan tekoon jokainen itse tehden, laukut kuntoon, tupa siistiksi ja aamujumpan jälkeen matka alkaa. Karijoen keskustassa pysähdyimme, olisiko kauppaan tarvetta. Pääsimme tutustumaan Kellomuseoon, kun omistaja saapui juuri paikalle. Vanhoja kaappi- ja tornikelloja eri aikakausilta, sekä laitteita ajalta, jolloin kellojen teko oli käsityötä. esim. keervärkki eli ratasleikkuri vuodelta 1815 on Suomen vanhin. Matka jatkuu. Matkalla poikkesimme katsomaan Susiluola. Paikka on vanhin tunnettu asuinpaikka Suomessa, jonka kaltaista ei ole muualla Pohjoismaissa. (totta vai tarua) Tallattu lattiapinta ja kivityökaluja yli 120 000 vuoden takaa, jossa on merkkejä jääkautta edeltävästä asutuksesta. Luolan pinta-ala on ainakin 400 neliometriä. Nykyisin rautainen verkkoaita eristää pääsyn luolaan.

Vaikka paikkakuntien keskuksot olivat pieniä, niin kirkot olivat suuria esim Lappväärtin kirkko. Saavuimme majaan paikkaamme Vanha Heikkilän majatalolle. Tila on ollut saman suvun hallussa jo vuodelta 1850 alkaen. Alkuillasta pyöräilimme satamassa olevaan ravintolaan Merry Monk. Vietimme Klasun syntymäpäivän räppiäisiä syöden, taisi olutkin maistua. KIITOS KLASU! Illalla oli sauna kuumana halukkaille, jonka jälkeen uni maittoi hyvässä sängyssä.

Arja ja Pirkko

Keervärkki eli ratasleikkuri vuodelta 1815

Pohjalainen talo

Ke 14.6. Merikarvia-Mäntyluoto 64km

Merikarviolla, Vanha-Heikkilän majatalossa herättiin aurinkoiseen aamuun. Ryhmäkuvauksen jälkeen jatkoimme matkaa. Koko viikon kestänyt kylmä vastatuuli oli nyt poissa ja ajaminen tuntui kesäisen mukavalta. Etsimme kauppaa ja kahvilaa, mutta turhaan. Kun löysimme Haapalaisen Wanhan kaupan, jossa oli kahvila, niin luulimme saavamme välipalaa. Mutta isäntä ilmoitti että kahvila aukeaa klo 12 ja nyt kello oli vasta 11. Ei auttanut muu kuin tyytyä eväisiin ja pieneen lepotaukoon.

Oli selkeästi lämpimin päivä tähän mennessä retken aikana. Vaatteita piti vähentää heti aamupäivällä. Ahlaisissa pidimme seuraavan paussin. Kahvia ja jätskiä! Ahh!

Meri-Porin tiellä oli useita siltoja ja pengersiltoja, joilta oli upeat merimaisemat ja tuuli puhalsi ihanasti hiet pois iholta.

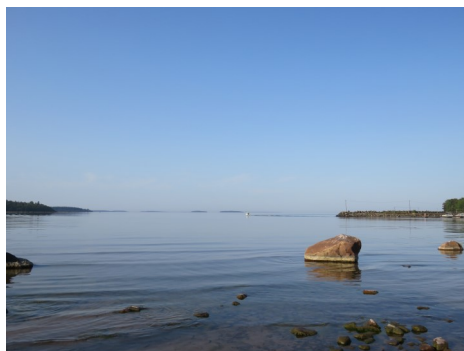
Koska meillä oli runsaasti aikaa ennen kuin voisimme mennä majoituspaikkaan, päätimme tehdä noin 7 km koukkauksen Reposaareen. Siellä löysimme mukavan lounaspaikan, jota kioskillä istuvat nuoret miehet suosittelivat.

Mäntyluotoon saavuimme ennen klo 16:ta ja majoituimme Hotelliin. Kokonaismatkaksi kertyi noin 64 km. Illalla teimme vielä kävelyretken Kallon majakalle. Illalla sauna ja Klasun paistamat herkulliset letut hillon kera.

Tuire ja Sauli

Meri-Porin pengersiltoja

Mäntyluodon hotellin rantamaisemia aamuauringossa

To 15.06. Mäntyluoto-Eurajoen Kristillinen opisto 68km

Mäntyluodon hotelli tunnettiin aiemmin merimiesten suosimana hotellina. Sille oli merimiesten keskuudessa oma nimensäkin, mäntyluodon punakattoinen. Aamulla tapasimme hotellin pihalla vähän eksoottisemman vieraan nimittäin siilin, joka tuntui viihtyvän hotellin läheisyydessä.

Hyvän aamupalan jälkeen matkaan kello 10.30 hyvää pyörätietä kohti Poria. Poljettuumme noin 4 km, oli Seppo törmätä kahteen peuraan, jotka nousivat pyörätielle. Käännyimme Poriin johtavalta tieltä kohti Laviaa. Matkalla kahvila, joka avautui vasta kello 12.00. Emäntä ei suostunut palvelemaan varhaisia asiakkaita. Ei muuta kuin kohti Laviaa.

Lavialla jälleen pettymys, paikallinen kahvila suljettu vuosiloman vuoksi. Googleen ei ole luottamista. Yllätys, Lavialla oli toripäivä ja saimme sammutettua kahvijanon. Ostimme palvilihaa, mansikoita muita herkuja ja Maijalle juhannusmekon. Lämmintä +20 astetta juomaa tarvittiin runsaasti. Nokka kohti Eurajoen opistoa. 8-tien risteyksessä todella hyvä kahvipaikka, jossa nautimme kahvilan erinomaisista tuotteista. Vielä puolen tunnin matka Eurajoen kristilliselle opistolle.

Navigaattorin nainen hämmensi Klasua ja Seppoa. Sinikka hoiti meidät Maijan kanssa oikealle reitille. Normaalit iltatoimet, majoittumisen ja ruokailun jälkeen. Kesän luonto kauneimmillaan, tienvarren kukat kukoistivat. Todella harvinainen näkymä pitkällä matkalla Eurajoella, näimme koskematon luonnollista metsää.

Maija

Pe 16.6. Eurajoen Kristillinen opisto-Uusikaupunki 78km

Lähtö normaaliin aikaan. Ensin kaupassakäynti Eurajoella. Sitten kohti Vuojoen kartanoa ihaillemaan. Sinikka luki netistä kartanon historiaa. Jonkin matkaa, kun oli poljettu, tuli ongelmia. Reitin tie oli poikki siltatyön takia. Paikallisen mukaan yli pääsee vain uimalla. Paikka oli ennen Hankkilaa. Soratietä, 5 km kohti 8-tietä.

Vastaantulija kertoi, että 8-tien vieressä kulkee pyörätie Raumalle. Sitä seuraten saavuimme Raumalle. Klaus johdatti meidät vanhaan Raumaan. Tutustumista puolitoista tuntia, sisältäen mm kahvin juontia. Sitten Unajan, Pyhärannan kautta Uuteenkaupunkiin. Loppumatkalla porukka luuli olevan alamäkeä koko matkan, kun tuuli puhalsi takaa. Majoittuminen hotelliin. Osa lähti merenlahden rannassa olevaan ravintolaan syömään. Ihmisiä oli paljon liikkeellä, varsinkin lapsia. Lähellä oli pikkukakkosen kuvaus. Päivä oli jälleen lämmin, sää tiedotuksen mukaan viikon lämpimin päivä.

Seppo

Vuojoen kartano

Vanhaa Raumaa

La 17.6. Uusikaupunki- Merimasku 69km

Kahdeksannen päivän aamu valkeni Uudessakaupungissa Havu-hotellissa. Taas matka jatkui 196-tietä pitkin. Nyt ei tuuli tehnyt kiusaa ja saimme polkea mahtavassa kesäsäässä, lämpöä parhaimmillaan 26 astetta. Matka-reitille osui Taivassalo ja silakkamarkkinat. Siellä kiertelimme päivän tarjontaa tutkien. Taivassalon marttojen "ahvenpötkönen" maistui. Muuten myytävää oli laidasta laitaan, kirpputori, makeisten myyjiä ym tarpeellista. Tuoreita silakoita näin vain yhdessä paikassa. Ja taas matka jatkui kohti Merimaskua ja Hakkeenpään satamaa. Vierasvenesatamassa nautimme ravintolan "edullisista pitsoista".

Lähtöä tehdessämme Kallen pyörän etukumi oli päättännyt tyhjentyä, mutta ei aikaakaan, kun sisäkumi oli vaihdettu. Merimatka kohti Teersaloo alkoi yhteysaluksen kyydissä. Vielä oli matkaa majapaikkaan Taattisten tilalle n. 20 km. Tiellä oli huimia alamäkiä, missä vauhdin sai kiihdytettyä huimiin lukemiin, jos uskalsi. Seuraava takaisku oli, kun Sepon pyörän takavanne vaurioitui. Onneksi Hannu oli tulossa meitä vastaan niin Sepo pääsi turvallisesti auton kyydissä ja pyörä takatelineessä. Majapaikan pihalla vielä viimeiset heipat ja siitä lähdim kotimatkalle. Toiset jäivät vielä jatkamaan retkeä.

Sinikka

Matka jatkuu pois Uudestakaupungista Taivassalon markkinoille.

Pyörän korjausta matkan varrella.

Su 18.6. Merimasku - Salo 82km

Majapaikkamme Taattistentila oli varsin mainio, rakennukset 1700- ja 1800- luvulta. Uudistettu vain wc-tiloja ja pieni keittiö, vanha leivintupa, kakluunit, hellat ym. Kanoja, ankoja, lampaita, kaneja ym eläimiä liikkui vapaasti päiväsaikaan alueella, yöksi suojaan. Eräskin kana viilensi itseään paahtavassa helteessä isossa kukkaruukussa! Jari yllätti kesken aamuvenyttelyn ilmestyessä paikalle hakemaan rikkoontuneen renkaan pyöräilijää. Mielenkiintoisen aamupalan jälkeen matka jatkui. Paljon pyöräilijöitä liikkeellä, yksin, kaksin, perheitä. Naantali - Raisio - Oriketo - Piikkiö - 110-tietä Saloon! Piikkiöön jäi osa porukkaa ja Sauvontien risteykseen. Viisi sitkeää polkijaa jatkoi hurjaan vastatuuleen eteenpäin Saloon asti.

"Kiitos ja halaus kaikille mukana olleille pyöräilijöille. Matka oli pitkä, mielenkiintoinen ja sattumarikas."

Annikki

Kuvia matkan varrelta

